

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

29 de març
12 de gener de 1925

TEXT DE LES CANÇONS DEL PROGRAMA

EUGENI ONÉGUIN

Aria del Príncep Gremin

A. PUSCHKIN - TSCHAIKOWSKY

A tota edat podem enamorar-nos. L'amor fereix tant un adolescent com un guerrer amb el cabell blanc. Onéguin, no vull amagar-ho: estimo a Tatiana amb passió!

Ma vida corria trista, Ella aparegué i em donà, com un raig de sol en dia gris, la vida, la jovesa, la felicitat!

Entre els tímids, maliciosos, bojós, fills mimats, malfactors, ridícols, necis, jutges parcials; entre curioses, beates hipòcrites, gent servil; en mig de traïdories i crítiques i vanitats; en mig la buidor de les converses, ella brilla com una estrella en la foscor de la nit, dalt del cel pur, i m'apar sempre com àngel radiant!

EL VELL CAPORAL

V. KIROTXXIN - DARGOMIJSKY

Companys, camineu tots a l'hora!

No hi fa res, no inclineu els fusells!

Jo ja tinc la pipa... vosaltres m'acompanyeu a pendre la llicència absoluta!...

Jo he estat per a vosaltres com un pare.

Mon cabell és ja del tot blanc. Açò és del temps que he passat en el servei...

Vinga, companys: un, dos! El pit ben alt, ben arreglerats; no ploreu! Un, dos, un, dos!

Vaig ofendre un oficial — ell és jove i pot ofendre els vells soldats! — i per exemplaritat ara em van a afusellar!

Havia begut, la sang començà a bullir, vaig dir paraules insolents...

L'ombra de l'Emperador s'aixecà!...

Vinga, companys: un, dos! El pit ben alt, ben arreglerats; no ploreu! Un, dos, un, dos!

Tu, companyó, depressa torna a nostre ramat. Nostres camps són més verds, fa bo de respirar! Saluda l'església del poblet nadiu! Déu meu! viu encar la velleta!... no li digueu ni un mot!

Vinga, companys: un, dos! El pit ben alt, ben arreglerats; no ploreu! Un, dos, un, dos!

Qui plora tan fort? Ah! ja la conec: es recorda de la campanya russa. Jo vaig emparar tota la família. Per un camí penós, tot ple de neu, vaig portar son fill... Ella implorà mon repòs etern!

Vinga, companys: un, dos! El pit ben alt, ben arreglerats; no ploreu! Un, dos, un, dos!

Sembla que la pipa s'ha apagat!... No! encar puc xuclar altra vegada. Ja hi som aprop. Nois, a treballar! Fora, no em beneu els ulls! Apunteu bé. No us decanteu. Escolteu les paraules de comandament.

Déu faci que pogueu tornar a vostra llar!...

PER LES PLATGES DE TA PÀTRIA LLUNYANA

A. PUSCHKIN - BORODIN

Per les platges de ta pàtria llunyana tu deixaves el país foraster. I en l'hora inolvidable, en l'hora trista, jo plorava llargament davant teu.

Mos braços, esllanguint-se, volien retenir-te. Mon plany pregava no interrompre el sofriment terrible de la separació! Però tu apartaves els llavis del bes amarg.

Del país d'etern exil tu em cridaves i em deies: «L'hora de veure'ns sota el cel eternament blau i a l'ombra de les oliveres i les murtres arribarà, i el bes, mon amic, de nou ens unirà!»

Però allà, ai las! on la volta del cel brilleja amb sa llum blava, on sota les roques dormen les aigües, tu dorms el darrer són. Dins la tomba desaparegueren ta bellesa i tos sofriments. Morí el petó de l'entrevista, mes jo l'espero: tu me'l deus!...

DISSONÀNCIA

BORODIN

Tos llavis m'han dit que m'estimes,
i, amb tot, en el so de ta veu
qualcom dissona entristint-me;
tos ulls, ton somris, fan-ne esment!
Ja ho saps, no pots pas traïr-me!

JOAQUIM PENA, trad.

CANÇÓ DE ZULEIKA

DE BYRON - RIMSKY-KORSAKOFF

L'amant de la rosa, el rossinyol, t'envia una hermosa flor. Amb sa cançó donarà vida a ton esperit decaigut.

Li plau cantar en el silenci de la nit i sa cançó és trista. Però si els seus somnis són d'esperança, serà alegre sa cançó.

I amb la dolçor del cant, t'arribarà mon pensament secret, i portarà alegria al teu cor l'amant de la rosa, el rossinyol.

CANÇÓ DE LEL

de l'òpera "La filla de la neu"

RIMSKY-KORSAKOFF

El núvol i el tro ja estan d'acord. Tu, tro, retruny, i jo faré rajar la pluja. Regarem la terra amb aigua de primavera. Llavors s'alegraran les flors, sortiran les noies a cercar maduixes i darrera d'elles aniran els xicots. Lel meu, Lel meu, le-li, le-li, Lel!

En el bosc les noies s'escamparen, unes pels matolls, altres pels abets. Collien maduixes i anaven cridant. De cop calla una noia i totes les altres vinga plorar: se l'haurà menjada el llop? Lel meu, Lel meu, le-li, le-li, Lel!

Les noies trobaren un foraster vellet, vellet: Noies, sou tontes o sou boges? Què en treureu de cridar-la? Què en treuria ella de respondre? Veiam, cerqueu-la sota un matoll. Lel meu, Lel meu, le-li, le-li, Lel!

HE BEGUT BON VI VELL

Poesia hongaresa

KOPPE - V. DANILEWSKY

He begut vi vell i dono voltes com Satanàs. Brillen les estrelles i la lluna, però la meua ànima és trista. Ara bec el vi de la dolor. Estic furiós sota la finestra d'una traïdora, com Satanàs! La gelosia em rosega el cor. Tzigans, soneu amb alegria, canteu alegres cançons. Escolta, tu, tzigan, sona un aire joïós.

Estrella daurada eres per a mi i ara t'has apagat, l'amor fugí! M'has traït donant el cor a un altre!

Ella oblidà sos juraments! Ací, tzigan, sona amb alegria! Tu no sabràs mai com jo sofreixo, com de dolor em desespero! Em matarà sa traïció!

He begut vi vell i dono voltes com Satanàs. Brillen les estrelles i la lluna, però la meua ànima és trista. Sona aviat, sona aviat, tzigan, sona, sona amb alegria!

EL CRIST RESSUCITÀ

D. MERESXKOWSKY - RACHMANINOFF

«El Crist ressucità» canten dins l'església; però estic trist... l'ànima calla. El món es ple de sang i de llàgrimes i aquest himne davant dels altres sona com una flastomia. Si Ell sigués entre nosaltres i vegés on arribà nostre gloriós segle, com s'odiën els germans, com és deshonorat l'home, i si ací, en eix brillant temple Ell oís «El Crist ressucità», amb quines llàgrimes més amargues davant del poble ploraria!